

Peter heeft z'n eigen mancave: 'Net een bruine kroeg'

Peter (52) uit Breda fantaseerde er jarenlang over: een eigen mancave. En dan het liefst in de vorm van een kroeg. Geen wasmanden, geen gerinkel van de deurbel: alleen rust en ruimte voor vrienden en familie. In zijn achtertuin verrijst nu een houten blokhut die niet zou misstaan in de Jordaan: houten lambrisering, vintage barkrukken en een echte tapinstallatie. Hij is in zijn nopjes en vertelt met trots over zijn mancave.

Mancave met een naam

Als we aanschuiven bij Peter, heeft hij een glimlach van oor tot oor: 'Welkom bij De Vergeten Tijd', zegt hij. De klok heeft hier geen betekenis. Sterker nog: er hangt niet eens een klok. Hij zet twee vaasjes op een houten [dienblad](#), gehaald bij de Action. Waarom de hobbykroeg zo heet, is duidelijk: 'Omdat je hier de tijd direct vergeet', zegt Peter. Dat zijn kroeg De Vergeten Tijd heet, heeft niet alleen te maken met de gezelligheid. Het is bijna een museum van nostalgische spullen.

De Vergeten Tijd kwam niet zomaar. Het begon met een houten tuinhuisje uit de doe-het-zelf-winkel. Helemaal geleverd als bouw pakket. Dat in elkaar zetten was een klus, maar eentje die hij met behulp van wat vrienden (in ruil voor een krat bier, uiteraard) prima voor elkaar kreeg. Eerst stonden er fietsen en tuinspullen, maar dat vond hij toch zonde. Toen kwam het idee: 'Waarom maak ik er geen mancave van?'

Kroeg vol nostalgie

Peter is een verzamelaar van nostalgische spullen. In z'n mancave vind je dan ook een oude platenspeler, posters van Herman Brood en een kast vol LP's. De bar is nog een klassieke: eentje van hout. De Bredanaar wilde dat zijn stekkie warm en gezellig voelde, en is daar meer dan in geslaagd. Over de mancaves van de jonge garde heeft hij dan ook geen goed woord over: 'Een televisie en een PlayStation. Da's toch niks voor een man van vijftig?'

Het is een kroeg 'waar je met maten ouwehoert tot in de late uurtjes', beschrijft Peter. Zeker in de weekenden is het hier gezellig druk: 'M'n maten nodigen ook wel eens wat vrienden uit. Zo word je sociale kring ook nog een beetje groter.'

Drinken en schenken

Bij Peter in Breda is het motto: 'drinken en schenken'. Geen hippe IPA-tjes in zijn mancave, maar alleen Hertog Jan of La Chouffe. Echte klassiekers. Maar naast de indrukwekkende collectie speciaalbier staan er ook gewoon ouderwetse flessen whisky en jenever: 'Voor wie wat stevig wil', zegt hij. Dat betekent niet dat z'n hok helemaal om drank draait. Het is een soort mix geworden met een museum, want waar je ook kijkt: je kijkt je ogen uit.

Voor de vrouwen heeft Peter ook wat klaarstaan. Gewoon wijntjes en roseetjes. Want hoewel het een mancave is, kan hij zijn vrouw en haar vriendinnen de toegang toch niet onzeggen. Eerst wist z'n vrouw het zeker: 'Dat hok is alleen maar voor jou en je vrienden', maar nu is ze er zelf toch ook tot de kleine uurtjes te vinden.

De luxe van vroeger, maar wel met een airfryer

Hij mag dan wel een nostalgist pur sang zijn, maar een item valt op: de airfryer. Daar worden nogal wat hapjes in gebakken. Sterker: als hij het op zin heeft, tovert hij er mooie gerechten uit. Natuurlijk moet je wel kunnen eten in de mancave, dus ligt er een mooie [bestekset](#) klaar. Het lijkt wel uit een restaurant te komen, maar volgens Peter heeft het amper wat gekost: 'Ja, gewoon van de Action gehaald. Een mes is een mes, een vork is een vork, weet je wel?'

Z'n mancave is zijn lust en zijn leven, maar ook de hobbybareigenaar moet op de kleintjes letten. Volgens hem is het geheim van een goede mancave dan ook een goed gevoel voor stijl en de juiste accessoires. Voor een paar tientjes kun je het al inrichten. Zeker in een nostalgische mancave komen heel wat spullen van de kringloop. Volgens de kastelein in z'n eigen achtertuin maak je sfeer met licht, muziek en aankleding: 'Dat doet meer dan een dikke televisie van een meter breed.'

Kroeg zonder verplichtingen

Peters mancave is er eentje zonder verplichtingen. In deze kroeg is alles gratis. Er wordt betaald in vriendschap. Er is dus geen baromzet en ook geen sluitingstijd. Hij belandt hier simpelweg met z'n vieren of vijven aan de bar. Dan 'ouwehoeren' ze wat over het leven. Ze laten elkaar de muziek van vroeger horen of leggen ze lekker een kaartje: 'Dit is echt mijn ontspanning', zegt Peter.

Of hij ooit nog iets wil veranderen aan z'n mancave? 'Nee joh', zegt hij resoluut: 'Ik heb hier alles wat ik nodig heb. Bij slecht weer zit ik hier met een plaid en een whisky. Is het zomer, dan gaan de deuren open en gooi ik een homp vlees op de barbecue. Dit is echt mijn plek. Mijn kroeg, mijn vrijheid'. Terwijl Peter nog een slok van z'n bier neemt, schuift hij de bitterballen uit de airfryer naar voren: 'Weet je wat het mooiste is? Niemand hier zegt dat het licht uit moet. Zelfs m'n vrouw niet!'